

Krijgt de fiscus zijn bazooka?

De Belgische fiscale wetgeving voorziet reeds in een **antimisbruikbepaling** (art. 344 WIB92) maar in de praktijk haalt de fiscus zelden zijn slag thuis voor de rechtbank.

In de praktijk volstaat het immers dat de belastingplichtige **minstens één niet fiscale reden** aanhaalt waarom bepaalde opeenvolgende handelingen worden gesteld die ook aanleiding geven tot fiscale voordelen.

Daar de fiscus een slechte verliezer is, wordt er momenteel in regeringskringen gesproken om de antimisbruikbepaling aan te passen. **Het derde actieplan van onze Minister van Financiën in de strijd tegen fiscale en sociale fraude.**

Deze verregaande maatregel zou opnieuw een **regelrechte aanslag zijn op de rechten van de belastingplichtige**, rechten die in de loop der jaren almaar verder beknot werden!

In het **nieuwe voorstel** dat op tafel ligt zou de fiscus zelfs **niet meer moeten bewijzen** dat het doel van een specifieke belastingbepaling of -wet werd gefrustreerd. En de belastingplichtige zal enkel nog **geldige zakelijke en of economische redenen** kunnen aanhalen die de economische realiteit weerspiegelen. De antimisbruikbepaling zou zelfs van toepassing kunnen zijn op belastingplichtigen die het misbruik **niet zelf gepleegd** hebben?

Wat ons betreft alvast een middelvinger en weg met deze bazooka.

En dit allemaal in de hoop van:

- Een toekomstige ondernemingsvriendelijke regering die werk maakt van de inperking van het overheidsbeslag.

- Een duidelijke en waterdichte fiscale wetgeving die de noodzakelijke rechtszekerheid en houvast biedt aan alle belastingplichtigen.

Een bazooka geven aan de fiscus in combinatie met een fiscale wetgeving die onvoldoende rechtszekerheid biedt is echt een brug te ver. Tabula rasa a.u.b.!

(Auteur: Edwin Van Lommel – Fiscaal Accountant 11308681 – 29/01/2024)